CAPVT VIII

Ne quis Socratem, aſſeuerantem vbique ſibi quae agenda atque omittenda eſſent ſignificari a voce aliqua diuina ſiue a Genio, mendacii arguere conetur ex eo, quod tamen mortis damnatus fuerit, mortemque velut homo ſceleratus paſſus: auctor exponit rationes, quibus Socrates permotus oblatam ſibi mortem vel ex crimine falſo accipere quam vitam diutius ſenectutemque perpeti maluit. Ad extremum fit breuis repetitio argumentorum, quae per hos commentarios ſunt tractata.

Εἰ δέ τις, ὅτι, φάσκοντος αὐτοῦ τὸ δαιμόνιον ἑαυτῷ προσημαίνειν ἅ τε δέοι καὶ ἃ μὴ δέοι ποιεῖν, ὑπὸ τῶν δικαστῶν κατεγνώσθη θάνατος, οἴεται αὐτὸν ἐλέγχεσθαι περὶ τοῦ δαιμονίου ψευδόμενον, ἐννοησάτω πρῶτον μὲν, ὅτι οὕτως ἤδη τότε πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἦν, ὥστ᾽, εἰ καὶ μὴ τότε, οὐκ ἂν πολλῷ ὕστερον τελευτῆσαι τὸν βίον· εἶτα, ὅτι τὸ μὲν ἀχθεινότατον τοῦ βίου, καὶ ἐν ᾧ πάντες τὴν διάνοιαν μειοῦνται, ἀπέλειπεν· ἀντὶ δὲ τούτου τῆς ψυχῆς τὴν ῥώμην ἐπιδειξάμενος εὔκλειαν προσεκτήσατο, τήν τε δίκην πάντων ἀνθρώπων ἀληθέστατα καὶ ἐλευθεριώτατα καὶ δικαιότατα εἰπὼν, καὶ τὴν κατάγνωσιν τοῦ θανάτου πρᾳότατα καὶ ἀνδρωδέστατα ἐνεγκών. Ὁμολογεῖται 2
γὰρ, οὐδένα πω τῶν μνημονευομένων ἀνθρώπων κάλλιον θάνατον ἐνεγκεῖν. ἀνάγκη μὲν γὰρ ἐγένετο αὐτῷ μετὰ τὴν κρίσιν τριάκοντα ἡμέρας βιῶναι διὰ τὸ Δήλια μὲν ἐκείνου τοῦ μηνὸς εἶναι, τὸν δὲ νόμον μηδένα

§. 1. κατεγνώσθη] Iunt. κατεγνώθη, et pro θάνατος eſt in codd. Brodaei θανάτου, perperam.

αὐτόν] Edd. vett. αὐτὸν, male.

πόῤῥω τῆς ἡλικίας ἦν] Nam ſeptuaginta annos natus e vita ſublatus eſt. Maxim. Tyr. Diſſ. IX, 8.

τὴν διάνοιαν μειοῦνται] Socrates apud Aeſchin. III, 9 ſimiliter ait, τῷ νῷ δὶς παῖδες οἱ γέροντες γίγνονται.

ἐνεγκών] Iunt. ἐνέγκας. Caeterum de aequo animo fortique, quo Socrates mortem tulerit, vid. Plat. Phaed. 2 et 65 ſeqq.

§. 2. Δήλια] Sunt dies feſti, tum ii, qui quinto quoque anno ab Athenienſibus in inſula Delo celebrati